

TEATR ROSA

Rosa de belidad
e de parecer
e flor d'alegr
ia e de prazer

Dona en mui piadã se
Senhor en toller coitas
e dores Rosa das rosas e
Flor das flores Dona das
Senhor das senhores.....

A tal senhor dev'ome mui
amar que de todo mal o pode
gaurdar e pode-li os peccad
os perdõar que faz no mundo
per maos saltores.....

Teatr Rosa

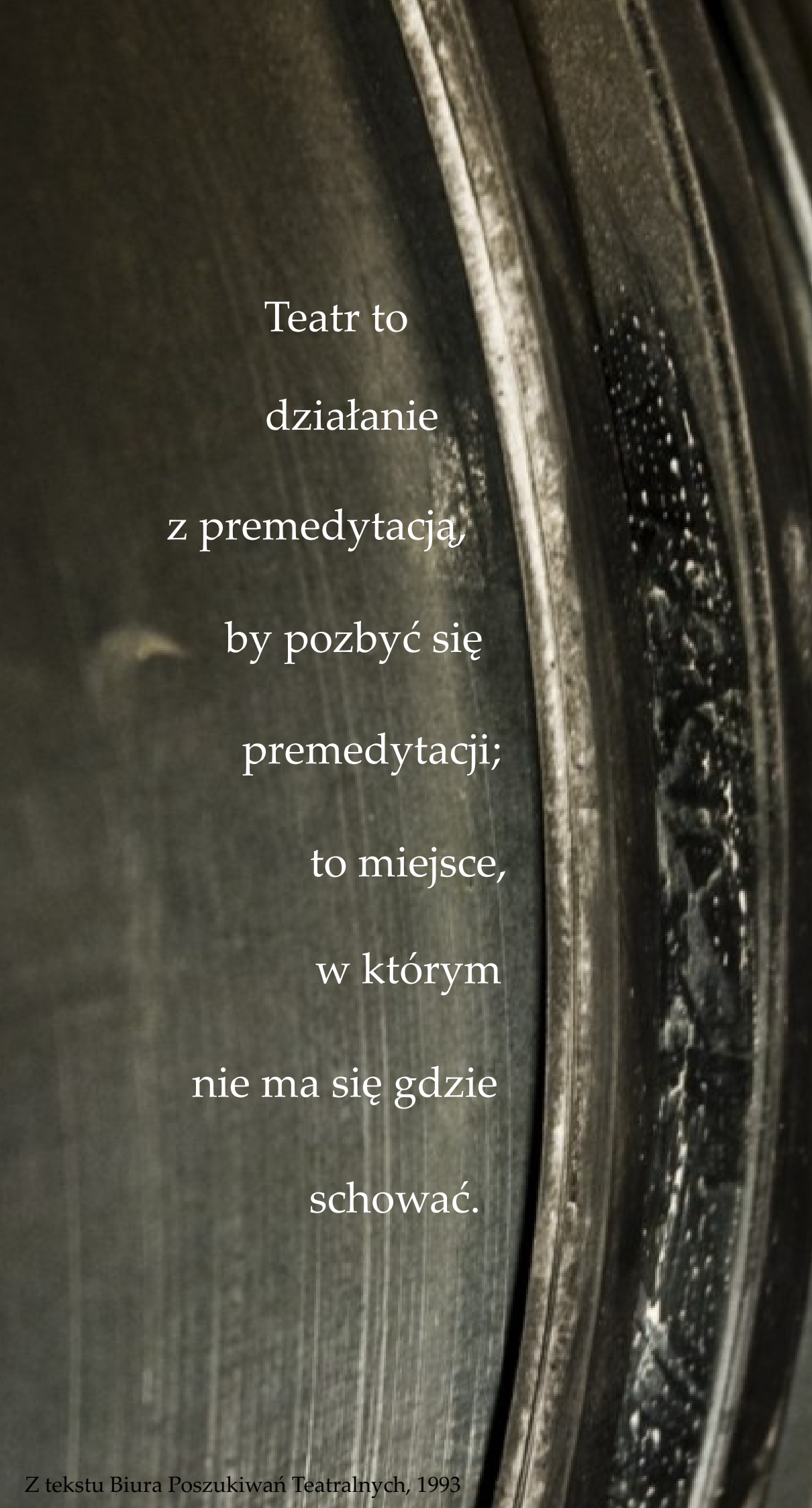
jest przestrzenią poszukiwania
identyfikacji z samym sobą.

Poszukiwanie to opiera się na rzemiośle aktorskim,
pojmowanym jako umiejętność odkrywania w sobie
twórczej motywacji i posługiwania się
podstawowymi narzędziami –
ciałem, muzycznością i wyobraźnią.

W pracy staramy się ukonkretnić podstawowe wartości:
obecność, precyzję, uważność, wsłuchanie.

Sz szczególnie ważna jest dla nas
intymność spotkania z drugim człowiekiem.

Teatr Rosa tworzą
Agnieszka Pietkiewicz i Maciej Zakrzewski (aktorzy)
oraz **Grzegorz Ziółkowski**
(reżyser, prowadzący pracę).

Teatr to
działanie
z premedytacją,
by pozbyć się
premedytacji;
to miejsce,
w którym
nie ma się gdzie
schować.

Miniatury dramatyczne

O, wielcy
dobroczyńcy,
sprawcie,
by nasze
zgromadzenie
skropiła
rosa
wdzięczności.

W. Szekspir
Tymon Ateńczyk,
tłum. S. Barańczak

Zimę goryczy naszej...

To partnerska

miniatura

dramatyczna

mówiąca o

zerwaniu,

zbrukaniu

i poszukiwaniu

godności;

wyznaczająca

pole między

ufnością i

manipulacją.

Przebieg

Odtajanie (prolog)

Rechot i skowyt

Lament i przekleństwo

Wezmę ją – Usuń się

Podchody, walka, upokorzenie

Ku mnie patrzy

Miniatura opiera się
na fragmencie
Ryszarda III Szekspira
(tłum. M. Słomczyński,
R. Brandstaetter),
w który wplecione zostały
pieśni średniowieczne:
Quen na virgen groriosa,
Rosa das rosas
i modlitwa *Nenbre-sse-te.*

Zarys miniatury powstał
w okresie październik 2009 – luty 2010.

Ołowiana kulka

To wyznanie i wyzwanie.
Śpiew, szloch, szept i skowyt.
Upadek i podniesienie, prowokacja i policzek.
To wydobywanie z mroku niepamięci,
niewiedzy, odrzucenia.
To wsłuchiwanie się w pomruki tajemnicy.

Sceny

I pomocy wołała
Byłam niemal jeszcze dzieckiem
Inger
Dajcie jałmużnę
Żądza grabieży
Woda pluszcze o łydki
Na wargach śnieg
Pion

Ołowiana kulka (2010)

stanowi rozwinięcie pracy z lat 2007–09.

W miniaturze rozbrzmiewają fragmenty tekstów:
J. Tuwima, J.M.G. Le Clézio, T. Manna, H.Ch. Andersena,
F. Nietzscheho, C. Churchill i H. Müllera;
a także średniowieczne kantyki, lament południowowłoski
i współczesna pieśń koreańska.

Miniaturze towarzyszy wiersz:

Ołowiana, bo ciąży.

Kulka, bo się przetacza.

Pojawia się w lewej komorze,
w palcu serdecznie pukającym się w czoło,
w prawej półkuli.

Wyjść – nie chce...

Ołowiu nie sposób przekuć, można zeń odlać – serce.

Kulka nie kula, bo tkwi w lufie przytkniętej do skroni,
a nie przytroczona do stopy.

Załatwia sprawę sprawnie, raz na zawsze.

Ołów to ból – kulka ciężko wzdycha.

Kulka nie kuleczka, bo aż tak blisko nie jesteśmy,
choć pulsuje mi w żyłach,
w stopie

desperacji i spokoju

Ołowiem kuleje we mnie.

Kulko, kulo, kuleczko – wzniesź za mnie toast z ołowianej mgły.

Teatr Rosa wyrasta
z przedsięwzięcia „Pieśń Pomędzy”,
zainicjowanego przez Agnieszkę Pietkiewicz
i Grzegorza Ziółkowskiego w kwietniu 2005 r.

W l. 2007–09 praca, mająca charakter szkolenia,
prowadzona była w Brzezince koło Oleśnicy,
leśnej siedzibie Instytutu im. Jerzego Grotowskiego.

Pieśń Pomędzy

Publiczną manifestację pracy
stanowiła miniatura dramatyczna
Ołowiana kulka: work-in-promise,
której zarys powstał w 2007 r.
na UAM w Poznaniu.

W 2008 r. do prac dołączył Maciej Zakrzewski.

Ołowiana kulka: work-in-promise (2007–09)
wykonywana była w Brzezince
m.in. w ramach festiwalu
Otwarcia (2008) i Linia Wschodnia (2009).

Work-in-promise

Praca warsztatowa

W ramach przedsięwzięcia
odbyły się sesje warsztatowe:

w Anglii (2005),
w Korei Południowej (2006, 2007),
na Malcie (2007),
w Armenii (2008),
w Austrii (2009).

Poprowadzono także szereg warsztatów
dla polskich studentów.

W październiku 2008 r. zrealizowano w Brzezince
przedsięwzięcie „Dzień Promień” skierowane
do młodych ludzi zainteresowanych aktorstwem.
Oprócz pracy warsztatowej zaprezentowano etiudy teatralne
studentów UAM.

Atelier

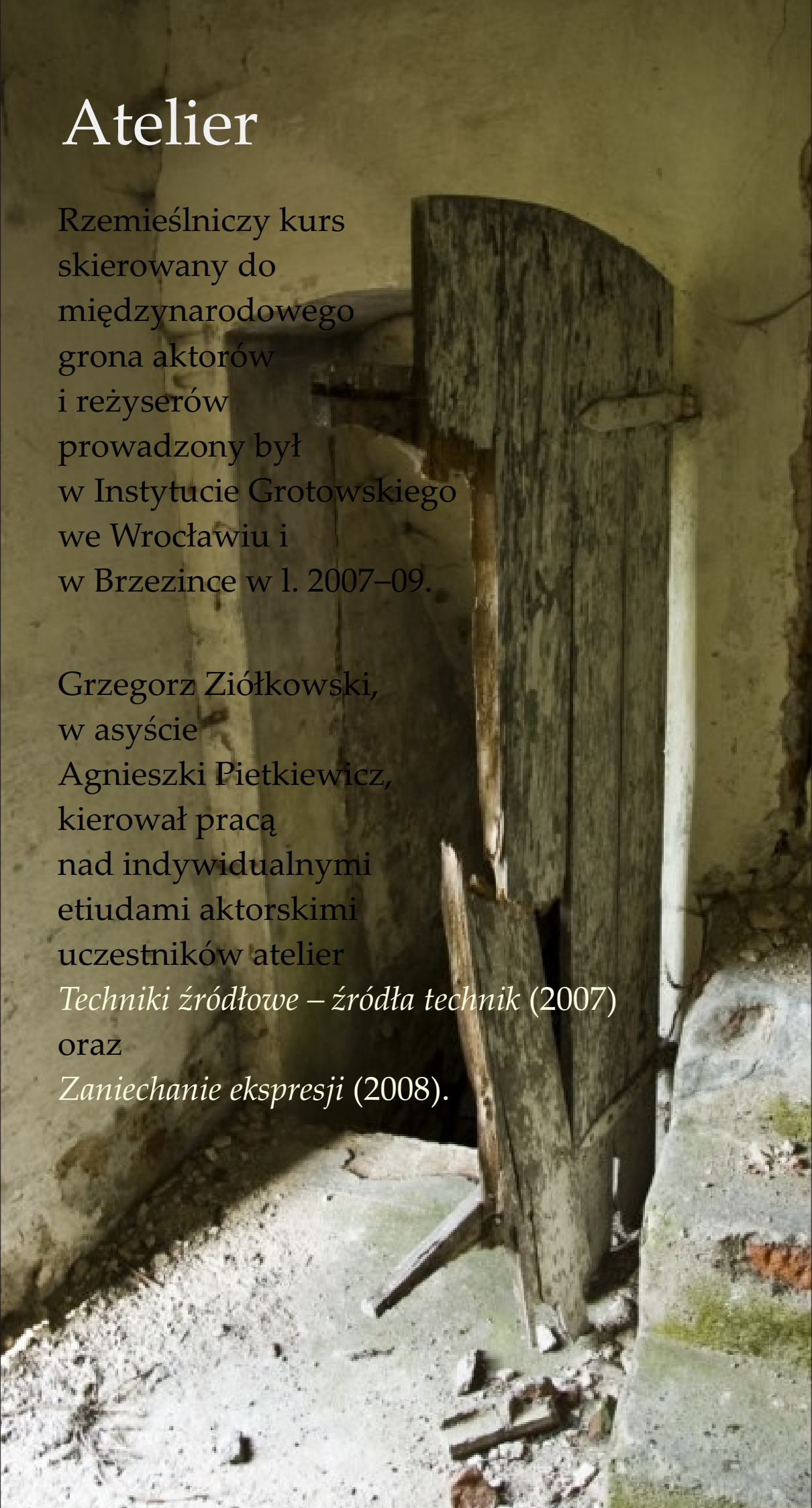
Rzemieślniczy kurs skierowany do międzynarodowego grona aktorów i reżyserów prowadzony był w Instytucie Grotowskiego we Wrocławiu i w Brzezince w l. 2007–09.

Grzegorz Ziółkowski, w asyście Agnieszki Pietkiewicz, kierował pracą nad indywidualnymi etudami aktorskimi uczestników atelier

Techniki źródłowe – źródła technik (2007)

oraz

Zaniechanie ekspresji (2008).

To the Light

W ramach atelier *To the Light* (8–31 sierpnia 2009), kierowanego przez Grzegorza Ziółkowskiego, skupiliśmy się na świetle, jego źródłach, znaczeniach oraz na tym, jaki wywiera ono na nas wpływ.

Temat potraktowany został dosłownie w pracy z różnymi rodzajami oświetlenia, jednocześnie światło stanowiło motyw przewodni etiid aktorskich. Szukaliśmy klarowności poprzez precyzję działań oraz rozświetlenia, dbając o przestrzeń pracy.

W atelier wzięło udział szesnaścioro uczestników z Argentyny, Armenii, Australii, Brazylii, Chin, Francji, Hiszpanii, Iranu, Kolumbii, Kraju Basków, Meksyku, Niemiec, Rumunii, Stanów Zjednoczonych i Włoch.

Niuans i Lighthouse

Program atelier *To the Light* obejmował trening, improwizacje i opracowanie indywidualnych scen na bazie tekstu i pieśni. Odbyły się zdarzenia: spotkania-w-pieśni, biegi nocne, wyprawy do macecznika i do Ostrowiny. Zaprezentowano materiały filmowe, a w wykładach podejmowano temat rzemiosła aktorskiego.

Pierwszy etap – *Niuans*, czyli szukanie subtelności w dyscyplinie – zakończył się prezentacją prac wszystkich uczestników. Po nim realizowana była w mniejszej grupie druga faza: *Lighthouse*, która objęła pogłębienie etiud, łączenie ich w sekwencje, otwieranie na nowe możliwości poprzez improwizacje i pracę z partnerem. Różne warianty scen zaprezentowane zostały kilkakrotnie w ostatnim tygodniu przedsięwzięcia.

Zespół

Agnieszka Pietkiewicz

Aktorka Teatru Rosa.

Absolwentka Wiedzy o Teatrze

Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Brała udział w zajęciach Akademii Praktyk Teatralnych

w Gardzienicach. W l. 2008–09, w ramach swej pracy

w Instytucie im. Jerzego Grotowskiego,

opiekowała się Brzezinką pod Wrocławiem,

leśną bazą działań kulturowo-teatralnych.

Od 2007 r. uczestniczy w projekcie

teatralno-muzycznym „Regula contra Regulam”,

prowadzonym przez Raula Iaizę

i Teatro La Madrugada z Mediolanu.

Maciej Zakrzewski

Aktor Teatru Rosa.

Student Wydziału Etnologii i Antropologii

Kulturowej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza.

Muzyk i fotograf (zob. www.maciej-zak.iportfolio.pl).

W l. 2007–09 pracownik Instytutu im. Jerzego Grotowskiego.

Zaangażowany w projekt „Regula contra Regulam”.

Grzegorz Ziółkowski

Reżyser, wydawca, tłumacz, autor książek

Teatr Bezpośredni Petera Brooka (2000) i *Guślarz i eremita.*

Jerzy Grotowski: od wykładów rzymskich (1982) do paryskich (1997–1998) (2007).

Jako prof. UAM dr hab. pracuje w Zakładzie Dramatu i Teatru

Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

W l. 1991–2001 prowadził w Poznaniu Biuro Poszukiwań Teatralnych, reżyserując

Monolog o martwej mniszce, *Tańczą same* i *Rozstaje*. W l. 1997–2003 współtworzył Międzynarodowy

Festiwal Teatralny „Maski”. Pomysłodawca i organizator konferencji teatrologicznych,

wśród nich symposium „Teatr: energia i entropia” (2001). Redaktor szeregu publikacji,

m.in. zeszytu „Contemporary Theatre Review” *Polish Theatre After 1989:*

Beyond Borders (razem z Paulem Allainem, 2004)

i książki Petera Brooka *Teatr jest tylko formą. O Jerzym Grotowskim*

(współ z Georges'em Banu, 2007) oraz jej anglojęzycznego

wydania *With Grotowski* (z P. Allainem, 2009). Przetłumaczył

m.in. *Ruchomy punkt* P. Brooka

(we współpracy z Ewą Guderian-Czaplińską)

i *Ku teatrowi ubogiemu* J. Grotowskiego

(red. wyd. pol. Leszek Kolankiewicz).

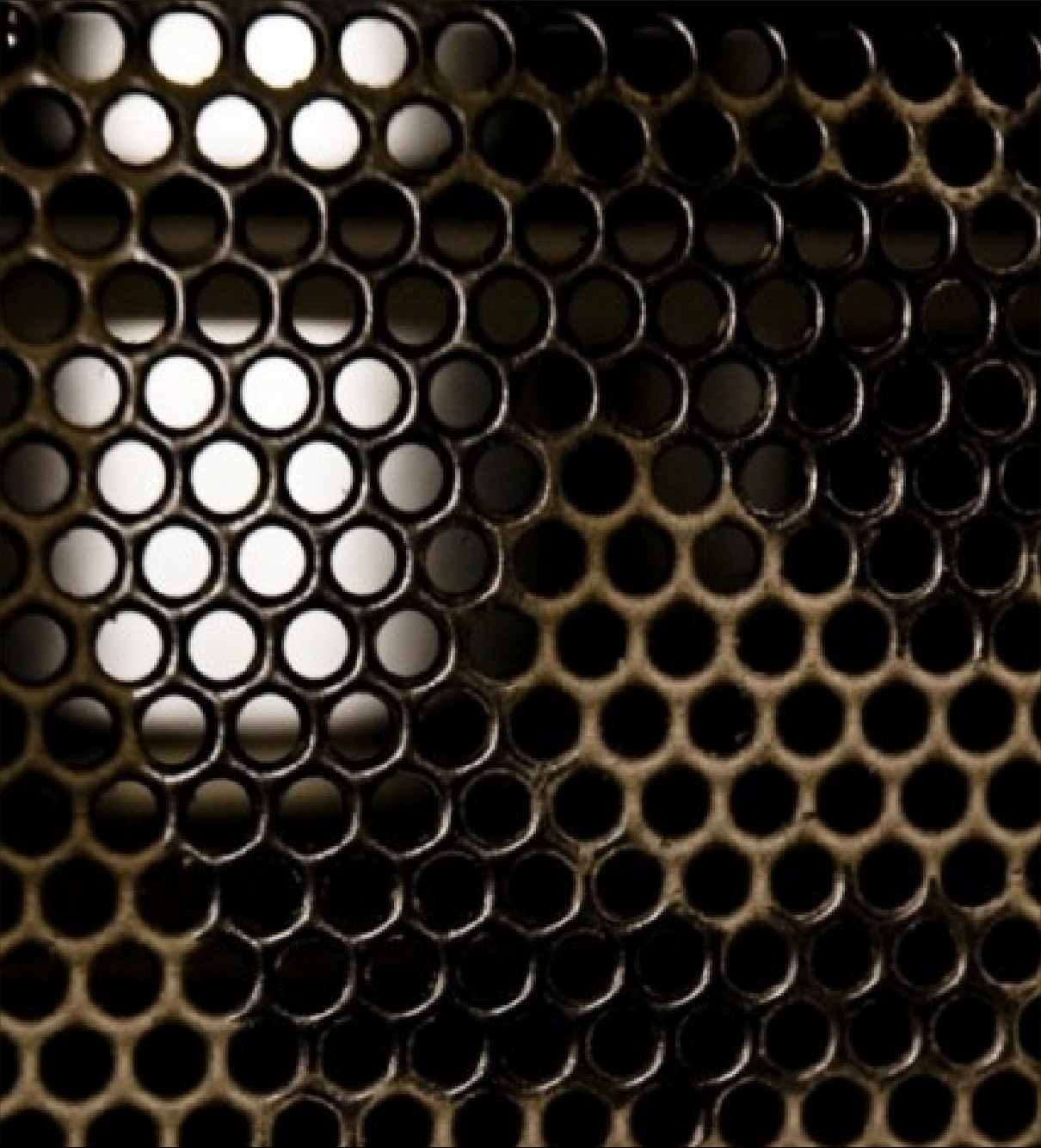
W l. 2004–09 był Dyrektorem Programowym

Ośrodka Grotowskiego, a potem

Instytutu im. Jerzego Grotowskiego,

w którym współtworzył

m.in. program Roku Grotowskiego 2009.

teatr.rosa@gmail.com

Marzec 2010

